

Прикметники I-II відміни.

- ПРИКМЕТНИКИ I ТА II ВІДМІНИ
- Прикметники I та II відміни мають закінчення у називному відмінку однини
- для чоловічого роду (m) -us, -er,
- для жіночого (f) - a,
- для середнього- um:
- albus, a, um — білий, a, e; albus, alba, album
- niger, nigra, nigrum — чорний, a, e;
- liber, libera, liberum — вільний, a, e.
- Причому, прикметники жіночого роду відмінюються за I, а чоловічого й середнього — за II відміною іменників.

- S. Pl.
- N.,V. ruber, rubra, rubrum rubri, rubrae, rubra
- G. rubri, rubrae, rubri rubrorum, rubrarum, rubrorum
- D. rubro, rubrae, rubro rubris
- Acc. rubrum, rubram, rubrum rubros, rubras, rubra
- Abl. rubro, rubra, rubro rubris

- ЗАЙМЕННИКОВІ ПРИКМЕТНИКИ

- unus, a, um один, одна, одне
- solus, a, um alter, altera, alterum єдиний, а, е; тільки один, а, е, дин, а, е (з двох); інший, а, е
- alius, alia, aliud і нший, а, е (з багатьох)
- uter, utra, utrum хто (з двох); який, а, е (з двох)
- uterque, utraque, utrumque кожний, а, е (з двох); той і другий, а, е
- neuter, neutra, neutrum ніхто (з двох); жоден, а, е
- ullus, ulla, ullum nullus, nulla, nullum який-небудь, а, е жоден, а, е; ніякий, а, е
- totus, tota, totum весь, вся, все; цілий, а, е
- Всі займенникові прикметники відмінюються подібно до прикметників I—II відміни, але в родовому відмінку однини мають закінчення -ius, а в давальному і.

- ПРИСВІЙНІ ЗАЙМЕННИКИ
- *meus, mea, meum* мій, моя, моє
- *tuus, tua, tuum* твій, твоя, твоє
- *suus, sua, suum* свій, своя, своє
- *noster, nostra, nostrum* наш, наша, наше
- *vester, vestra, vestrum* ваш, ваша, ваше
- Вони відмінюються так само, як прикметники I—II відміни.
- Виняток: *meus* у *Voc. sing*, має форму *mi*.
- Провідмінійте словосполучення:
  - *ista tua cura* (ця твоя турбота); *illa arma Romana* (та римська зброя);

ОСОБОВІ ЗАЙМЕННИКИ (PRONOMINA PERSONALIA)

- ego я nosми
- tu ти vosви
- Особового займенника 3-ї особи у латинській мові немає. В разі потреби він замінюється одним із вказівних займенників: is, hic, ille, iste.
- При відмінюванні особових займенників в латинській мові спостерігається суплетивність, тобто утворення форм одного і того ж слова від різних основ (ego — mei). Це явище ми бачимо і в українській мові (я, — мене), у французькій (je — moi), в англійській (I — me), у німецькій (ich — meiner).
-

- N. ego я tu ТИ nos МИ vos ВИ
- G. mei мене tui тебе nostri нас vestri вас
- (nostrum з нас) (vestrum з вас)
- D. mihi мені tibi тобі nobis нам vobis вам
- Acc. me мене te тебе nos нас vos вас
- Abl. me мною te тобою nobisнами
vobis вами

ЗВОРОТНИЙ ЗАЙМЕННИК (PRONOMEN REFLEXIVUM)

- Зворотний займенник *sui* — себе
вживається лише по відношенню до 3-ї
особи
- N.
- G. *sui* себе
- D. *sibi* собі
- Acc. *se* себе
- Abl. *se* собою

ВКАЗІВНИЙ ЗАЙМЕННИК

- ВКАЗІВНИЙ ЗАЙМЕННИК IS, EA, ID — ЦЕЙ, ЦЯ, ЦЕ |
- ТОЙ, ТА, ТЕ
- Цей займенник, подібно іншим вказівним займенникам, відмінюється як прикметники I—II відміни, але з тою особливістю, що в Gen. sing, всіх родів закінчується на -ius, а в Dat. sing.— на -i.
- S.

S.	Pl.
----	-----
- N. is, ea, id

ei (ii), eae, ea

- G. eius

eorum, earum, eorum

- D. ei

eis (iis)

- Acc. eum, eam, id

eos, eas, ea

- Abl. eo, ea, eo

eis (iis)
